

[Niels Hølvæg Petersen]

ringen havde den indflydelse, at man kunne tvinge dette synspunkt igennem.

Udviklingen har også på et enkelt område bud til os herhjemme. Det ville være meningsløst, hvis Danmark benyttede lejligheden til at øge sin oprustning med konventionelle våben. Det er helt meningsløst, hvis vi gør det, det er helt meningsløst, hvis andre gør det. Det er et helt forkert svar på den udvikling, der er i gang, et svar, der peger i den helt forkerte retning. Det, der må være opgaven, er selvfølgelig at benytte situationen til at nå frem til aftaler om atomvåben, men også om de konventionelle våben og aftaler om en balance på et lavere niveau og ikke på et højere niveau. Derfor er vores egen forsvarsdebat også af betydning i denne sammenhæng. Det Radikale Venstre vil absolut modsætte sig også af denne grund, at Danmark øger sine forsvarsudgifter i en situation, hvor det vil blive opfattet som et helt, helt forkert signal.

Vi lægger i Det Radikale Venstre vægt på det arbejde, der står tilbage at gøre i Østergaard-udvalget. Jeg vil gerne udtrykke min beklagelse af, at udenrigsministeren har udtalt sig hånligt om det arbejde, der skal foregå og er i gang i Østergaard-udvalget. Jeg mener, det er et vigtigt arbejde. Man kan sige, at forudsætningerne for Østergaard-udvalget har ændret sig undervejs, fordi der er sket en hel række ting i forholdet mellem USA og Sovjet, men det gør sandelig ikke overvejelserne og arbejdet mindre betydningsfuldt, tværtimod. Det er vigtigt at beskæftige sig med Danmarks sikkerhedspolitiske placering i en ny situation for at diskutere, hvorledes vi bedst kan udnytte og fremme danske synspunkter om kontrolleret afrustning og nedrustning.

Inden for EF står Danmark over for en kæmpeopgave i det kommende halvår som formand for EFs Ministerråd. Der er især store problemer vedrørende landbrugspolitikken og med finansieringen af EF. Vi havde en diskussion om det forleden, men jeg vil gerne gentage et hovedsynspunkt i, hvad jeg sagde forleden, at Danmark klarer sig ikke igennem denne formandskabsperiode ved at blive ved med bare at sige nej til de forslag, der ligger. Vi er nødt til at være konstruktive, hvis vi skal bruge formandskabet rigtigt. I den forbindelse synes jeg, man forsømmer gode lejligheder til somme tider at lade være

med at tale landbruget efter munden. Det er nu engang, som situationen er inden for EFs landbrugspolitik, sådan, at der må og skal ske en tilpasning af landbrugspriserne til de såkaldte verdensmarkedspriser, som vel ikke er regulære verdensmarkedspriser, men som ligger meget lavere end i Danmark. Der skal ske en tilpasning, det bliver ikke de samme priser. Man kan diskutere tempo og omfang af tilpasning, men en vis form for tilpasning skal ske, og det kan ikke nytte noget, at vi skjuler dette for landbruget.

I den hjemlige diskussion har Det Radikale Venstre i samlingen løb været centralt placeret. Vi har haft betydelig indflydelse på afgørelsen af en række sager, og vi synes, vi har haft et godt udbytte af denne samling.

Lad mig først gøre et par bemærkninger om hele uddannelsesområdet. Vi har fået gennemført det såkaldte 7 punkts program for folkeskolen. Der lægges her op til et omfattende udviklingsarbejde for folkeskolen, der skal føre frem til udformning af fremtidens skole, en skole, som bedre end den nuværende skal være i stand til at give tilbud til eleverne i en verden, som er i hastig forandring og med en ny teknologi. Vi venter os meget af det udviklingsarbejde. Vi ser det i øvrigt også i forlængelse af det udviklingsarbejde, der har været i gang under det radikale 10-punkts program for voksenuddannelser og folkeoplysning.

Ved at lægge arbejdet til rette som her gjort i forhold til voksenuddannelserne og nu i forhold til folkeskolen betræder vi en ny vej. Vi gør udviklingsarbejde, forsøgsarbejde, til det væsentlige, vi prøver tingene af i praksis, men man prøver ikke hermed at skrive en ny skolelov ved at nedsætte en kommission af kloge sagkyndige, men lader det levende liv og de lokale kræfter og lokalt initiativ, samarbejde mellem lærere og forældre og børn, udforme fremtidens skole. Det er en ganske væsentlig afgørende beslutning for udformning af vores folkeskole, som Folkeetinget tog for et par dage siden, da man vedtog det radikale program.

Vi har været med til i samlingens løb også at justere gymnasiet. Jeg vil ikke kalde det en gymnasireform, for det er det egentlig ikke, det er en justering af forskellige forhold for gymnasiet, som var nyttig og nødvendig. Vi venter i den kommende samling på en ny lovgivning eller forslag til revision af de fag-